

Πέτρος Κροπότκιν, Για το νόμο...

☰ Κατηγορία: Αναρχική Θεωρία

“...Τόσο μας έχει διαστρεβλώσει όλους μια εκπαίδευση που από τη μικρή ηλικία προσπαθεί να σκοτώσει μέσα μας το πνεύμα της επανάστασης και να αναπτύξει το πνεύμα της υποταγής στην εξουσία (...)

...Η δουλοπρέπεια μπροστά στο νόμο έχει γίνει αρετή (...)

...Βλέπουμε, τον δεσμοφύλακα που χάνει σιγά-σιγά κάθε ανθρώπινο συναίσθημα, τον χωροφύλακα που είναι εκπαιδευμένος σα σκυλάκι του τσίρκου, τον χαφιέ που καμαρώνει, την κατάδοση που έχει μετατραπεί σε αρετή, τη διαφθορά που έχει γίνει καθεστώς ‘ όλα τα ελαττώματα, όλες οι κακές πλευρές της ανθρώπινης φύσης, ευνοούνται και καλλιεργούνται για το θρίαμβο του Νόμου.(...) ... Ο Ν ό μ ο ς, όπως και το ιδιωτικό κεφάλαιο, που γεννήθηκε από την απάτη και τη βία και που αναπτύχθηκε με τις ευλογίες της Εξουσίας, δεν έχει καμιά δικαιολογία για να γίνεται σεβαστός από τους ανθρώπους. Γεννημένος από τη βία και τη δεισιδαιμονία, εγκαθιδρυμένος προς όφελος του ιερέα, του κατακτητή και του πλούσιου εκμεταλλευτή, θα πρέπει να καταργηθεί τελείως τη μέρα που ο λαός θα θελήσει να σπάσει τις αλυσίδες του.(...)

...Η Ελευθερία, η Ισότητα και η πρακτική της Αλληλοβοήθειας είναι το μοναδικό ουσιαστικό

εμπόδιο που θα μπορούσαμε να αντιτάξουμε στα αντικοινωνικά ένστικτα ορισμένων από εμάς.(...)

...Στην τωρινή κοινωνία, που είναι χωρισμένη σε αφεντικά και σε δουλοπάροικους, δεν μπορεί να υπάρξει η αληθινή ελευθερία και δεν θα υπάρξει όσο υπάρχουν εκμεταλλευτές και σκλάβοι, κυβερνώντες και κυβερνώμενοι.(...) ...Ειρηνική διευθέτηση των διαφορών, ισορροπία, διάλυση των μόνιμων στρατών, αφοπλισμός - όλα αυτά είναι ωραία σαν όνειρα, αλλά δεν έχουν καμιά πρακτική αξία. Μόνο η επανάσταση θα μπορέσει να δώσει ένα τέλος στους πολέμους για τις αγορές, αφού ξαναβάλει το εργαλείο, τη μηχανή, την πρώτη ύλη και όλο τον κοινωνικό πλούτο στα χέρια του παραγωγού και αφού αναδιοργανώσει συνολικά την παραγωγή με τρόπο που να ικανοποιεί τις ανάγκες αυτών που τα παράγουν όλα. Ο καθένας να εργάζεται για όλους και όλοι για τον καθένα(...)

...”Η λέξη α ν α ρ χ ί α, που φοβίζει τόσο πολλούς (...) στην κοινή γλώσσα είναι συνώνυμο με την αταξία, με το χάος, φέρνει στο μυαλό την ιδέα των αλληλοσυγκρουόμενων συμφερόντων, άτομα που βρίσκονται σε αδιάκοπο πόλεμο μεταξύ τους, και που δεν μπορούν να καταφέρουν να φτάσουν σε αρμονία”.(...) Ελληνικής προέλευσης, η λέξη αν- αρχία σήμαινε όχι εξουσία , και όχι αταξία.(...) Ο αναρχικός δεν αρνείται μόνο τους υπάρχοντες νόμους, αλλά και κάθε κατεστημένη εξουσία, κάθε αυθεντία ‘(...)

...Για ποιά τ ά ξ η μιλάνε; Μήπως για την αρμονία που ονειρευόμαστε εμείς οι αναρχικοί; Για την αρμονία που θα εγκαθιδρυθεί ελεύθερα στις ανθρώπινες σχέσεις, όταν η ανθρωπότητα θα πάψει να είναι χωρισμένη σε δύο τάξεις, που η μία τους θα θυσιάζεται προς όφελος της άλλης ‘ για την αρμονία που θα ξεπηδήσει αυτόματα από τα κοινά συμφέροντα, όταν όλοι οι άνθρωποι θα ανήκουν σε μια και την ίδια οικογένεια, όταν ο καθένας θα εργάζεται για την ευτυχία του

συνόλου, και όλοι για την ευτυχία του καθενός;
Και βέβαια όχι.(...)

Η τ ά ξ η σήμερα, είναι τα εννιά δέκατα της ανθρωπότητας να δουλεύουν για να παρέχουν την πολυτέλεια, τις απολαύσεις, την ικανοποίηση των πιο ευτελών παθών σε μια χούφτα χασομέρηδων.

Η τ ά ξ η, είναι η στέρηση όλων όσων είναι αναγκαία για μια υγιεινή ζωή και για μια ορθολογική ανάπτυξη των πνευματικών δυνατοτήτων. Ο υποβιβασμός των εννιά δεκάτων της ανθρωπότητας στην κατάσταση των υποζυγίων, που ζουν μεροδούλι μεροφαί, χωρίς ποτέ να τολμούν να σκεφτούν τις απολαύσεις που χαρίζουν στον άνθρωπο η μελέτη των επιστημών και η καλλιτεχνική δημιουργία. Η τ ά ξ η είναι η μιζέρια και η πείνα που έχουν γίνει φυσιολογική κατάσταση της κοινωνίας.(...)

Η τ ά ξ η, είναι η γυναίκα που πουλιέται για να ταΐσει τα παιδιά της, είναι το παιδί που

μαστίγιο.(...) Και η αταξία - αυτό που ονομάζουν αταξία;

Είναι το ξεσήκωμα του λαού ενάντια σ' αυτή τη βάρβαρη τάξη πραγμάτων, που σπάει τις αλυσίδες, ξεπερνάει τα εμπόδια και βαδίζει προς ένα καλύτερο μέλλον. Είναι το πιο ένδοξο κομμάτι της ιστορίας της ανθρωπότητας. Είναι η εξέγερση της σκέψης τις παραμονές των επαναστάσεων ' είναι η ανατροπή των υποθέσεων που έχει καθαγιάσει η ακινησία των περασμένων αιώνων ' είναι η εκδήλωση ενός πλήθους από καινούριες ιδέες(...) Η αταξία είναι η κατάργηση της αρχαίας σκλαβιάς, είναι το ξεσήκωμα του λαού(...) Είναι οι εποχές που, στη διάρκειά τους, ολόκληρες γενιές κάνουν έναν αδιάκοπο αγώνα και θυσιάζονται για να βάλουν τα θεμέλια για μια καλύτερη ζωή της ανθρωπότητας(...) Η αταξία, είναι η έκρηξη των πιο ευγενικών παθών και των πιο μεγάλων θυσιών, είναι η εποποιία της υπέρτατης αγάπης για την ανθρωπότητα”.

Η πρώτη αναφορά της λέξεως αναρχία υπάρχει στο έργο Επτά επί Θήβαις (467 πΧ) του Αισχύλου. Εκεί η Αντιγόνη ανοιχτά αρνείται να αποδεχτεί το διάταγμα των κρατούντων να αφήσει άθαφτο το πτώμα του αδερφού της Πολυνείκη, ως τιμωρία για την συμμετοχή του στην επίθεση κατά των Θηβών, λέγοντας: “Ακόμα και αν κανείς άλλος δεν επιθυμούσε να συμμετάσχει στην ταφή, εγώ μόνη μου θα τον έθαβα και θα έπαιρνα το ρίσκο που θα σημαίνει η ταφή του αδερφού μου. Ούτε ντρέπομαι να δράσω ενάντια αψηφώντας τη βούληση των κρατούντων (έχουσα άπιστων την αναρχίαν πόλει).”

Σύμφωνα με τον Κροπτόκιν, οι Στωικοί, με κορυφαίο τον Ζήνωνα “αποστρεφόντουσαν την παντοδυναμία του κράτους, την επέμβαση του και τον κρατισμό και διακήρυσσαν την κυριαρχία του ηθικού νόμου του ατόμου“. Έτσι σύμφωνα με τον Κροπτόκιν, ο Ζήνων ήταν ο καλύτερος υπέρμαχος της αναρχίας στον αρχαίο κόσμο.

